

Lov angaaende Bestyrelsen af de Fattiges Kasse, et Udkast til Lov, der skal gjøre en Forandring i Bestyrelsen deraf, ligger det jo nær at antage, at Hensigten maa være at skaffe en bedre Bestyrelse af de Fattiges Kasse, eller ogsaa, at Meningen maa være at skaffe ved en anden Bestyrelse en rigeligere Tilgang til Kassen. Det viser sig imidlertid, at det ikke er Hensigten med Loven. Hensigten med Loven er baade efter Motiverne og efter Alt, hvad der i Sagen er talt, den at skaffe større Indgang for Menighedsraadene i Landet. Jeg troer nu altid, at det er noget misligt at anvende en i sig selv god Institution i et andet Diemeds Tjeneste, selv om det er i et godt Diemed. Man kan, naar man gjør det, ikke altid oversee Følgerne for den Sag, hvorom det egentlig gjælder. Naar man vælger en anden Bestyrelse for de Fattiges Kasse, for at faae Menighedsraad valgte i Landet, vælger man denne Bestyrelse ikke for de Fattiges Kasses Skyld, men for Menighedsraadenes Skyld, og det er det, der forekommer mig at være mindre heldigt. Jeg maa efter min Betragtning af Sagen antage, at saaledes som Sagen staaer nu, vil Bestyrelsen af de Fattiges Kasse være nok saa god paa den Maade, den nu er sammensat paa, som efter Udkastet. Saalænge vi slet ikke vide, hvorledes Menighedsraadenes Sammensætning bliver, eller kunne danne os et Overblik for hele Landet, vil det, forekommer det mig, være urigtigt at affatte, om jeg saa maa sige, den Bestyrelse, der nu findes.

Jesperen: Ja, jeg har ikke, da denne Sag var for ved den Behandling, villet udtale mig om den, da jeg troede, at der virkelig ikke kunde være Stort at indvende mod, at Bestyrelsen af de Fattiges Kasse gik over til Menighedsraadene, fordi, naar der var Menighedsraad, saa havde denne Kasse sin naturlige Bestyrelse hos disse, men da der nu er reist en Debat i denne Sag, maa jeg rigtignok tilstaae, at jeg i Meget er enig i, hvad den ærede Viceformand (Lehmann), den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kreds (Clausen) have udtalt, og ansee det for en svag Side ved dette Lovforslag, at der her bygges paa en Institution, som ikke har nogen legal Hemmel

for sig. Men der er ogsaa en anden Betragtning, som jeg er kommen til, og det har den ærede sidste Taler gjort gjældende, og jeg er aldeles enig med ham deri, at, hvad den høitagtede Cultusminister i Motiverne anseer for en Ubefaling for Loven, nemlig det, at den skal virke til at fremkalde Menighedsraad i Menighederne, maa jeg ansee for meget betænkeligt, fordi, naar man maa anerkjende Rigtigheden af, hvad den høitagtede Cultusminister udtalte, at Menighedsraadenes Dannelse ikke skal gaae for sig uden, efterhaanden som der viser sig i Menighederne Interesser, der kunne bære denne Institution, saa ere Betingelserne for, at Menighedsraadene skulle fremkaldes, af den Bestaafenhed, at de maa søges i selve Menighedslivet og i den Interesse, der er for det Kirkelige og Christelige. Men jeg troer, at man ikke skal søge dem fremkaldte ved andre Love, som have, hvad der allerede er udtalt, andre Diemed; thi man kunde jo tænke sig, at der kunde være Menigheder, hvor de Betingelser, som skulle være Grundlaget hos Menighedsraadene, de Interesser, der ere blevne omtalte som dem, der skulde bære denne Institution, aldeles ikke vare tilstede. Men naar der saa kom en saadan Lov, som her er givet, og som skulde have en anden Bestemmelse, saa kunde der vækkes Opmærksomhed og siges: Ja, saa ville vi have Menighedsraad; men saa troer jeg, at de vare foranledigede af en Grund, som gjorde, at man helst maatte vusse, at de ikke vare fremkaldte derved. Jeg vilde nødtigt, at denne Institution af Menighedsraad paa nogen Maade skulde forhastes; den skulde danne sig, udvikle sig efterhaanden, som det indre Liv i Menighederne udviklede sig, og ikke paavirktes udenfra ved andre Love. Jeg kan derfor nok have Betænkelighed ved at stemme for dette Lovforslag; men da det, hvad ogsaa en æret Landstingsmand for gjorde gjældende, maa antages, at de Fattiges Kasse har sin naturlige Bestyrelse i Menighedsraadene, naar saadanne ere oprettede, saa vil jeg af dette Hensyn stemme for Loven.

Bloch: Det er af den høitærede Minister tilstrækkelig godtgjort, hvad jeg første Gang, jeg havde Ordet, søgte at gjøre gjældende, at